

Nr 443.

Av herr **Lindman**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 391, angående gemensamt lönesystem samt lönereglering för postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 391, angående gemensamt lönesystem samt lönereglering för postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk föreslås bl. a. (sid. 55—58), att tiden för avskrivningen av det personliga lönetillägg, som är avsett att utgöra vederlag för viss telegrafpersonals mistade sportelinkomst, skall utsträckas till nio år i stället för, som kommunikationsverkens lönekommitté föreslagit, allenast fem år. Men samtidigt föreslås i propositionen, att maximibeloppet av den sportelinkomst, som skall läggas till grund vid det personliga lönetilläggets beräkning, skall nedsättas från av kommittén föreslagna 10,000 kronor till 5,400 kronor.

Genom sistnämnda ändring inträffar emellertid det förhållandet, att för telegrafdirektören i Stockholm en ytterligare avsevärd försämring uppstår i jämförelse med vad enligt kommitténs förslag — som dock redan innebär en ytterst kraftig beskärning — skulle komma denne tjänsteman till godo. Kungl. Maj:ts förslag avser tydligen tvärtom att bereda den sportelberättigade telegrafpersonalen en något förmånligare ställning än vad kommitténs förslag innebär. Vederbörande departementschef yttrar nämligen härom i motiveringen bland annat: »Med hänsyn likväl till det av mig förordade sättet för löneregleringens genomförande, synes fog föreligga att medgiva ifrågavarande personal en något förmånligare form för telegramprovisionens avskrivning än kommittén satt i fråga. — — — — —. För att i någon mån mildra den särskilt i dessa tider synnerligen kännbara inverkan av en direkt inkomstminskning, synes det mig vara rimligt, att tiden för avskrivningen av det personliga lönetillägget utsträckes att omfatta — liksom tidigare vid postverket — nio år — — — — —».

Det synes mig alltså uppenbart, att den försämring i jämförelse med kommitténs förslag, som maximibeloppets nedsättning från 10,000 kronor till 5,400 kronor medför för telegrafdirektören i Stockholm, icke står i överensstämmelse med nyss anförda uttalande. Jag anser därför, att maximibeloppet lämpligen hade bort sättas till 7,200 kronor, varigenom nu anmärkta orättvisa hade undanröjts.

Även för den nuvarande telegrafdirektören i Göteborg medför Kungl. Maj:ts förslag om maximibeloppets nedsättning till 5,400 kronor en avsevärd försämring, detta på grund därav att denne tjänsteman redan på hösten år 1922 avgår med pension.

Med anledning av ovanstående tillåter jag mig alltså hemställa,

att riksdagen måtte med ändring av vad Kungl. Maj:t föreslagit besluta, att maximibeloppet av den sportelinkomst för viss telegrafpersonal, som i sammanhang med sportelinkomstens indragning till telegrafverkets kassa må läggas till grund vid det personliga lönetilläggets beräkning, skall utgöra 7,200 kronor.

Stockholm den 5 maj 1919.

Arvid Lindman.